

at flytte papirstakke rundt. Jeg tror, de får rige muligheder med det her forslag.

Vi er fra SF's side imod et indgreb i det kommunale selvstyre, der tvinger kommunerne til at entrere med private firmaer, uanset om kommunerne synes, det her er en god idé eller ej.

De kommuner, hvor ældreplejen i dag fungerer glimrende, hvor kommunalbestyrelsen synes, den fungerer godt, hvor ældrerådet fungerer godt, og hvor det kører fint, skal nu ud i et bureaukratisk cirkus. Af hensyn til hvem? Af hensyn til at tilfredsstille Venstres og De Konservatives nyliberale handelsskoleteorier om udlitcitering. Jeg synes, det er meget at plage danske kommuner med på én gang, bare fordi vi har en regering, der er så stærk i sin nyliberale tro.

Det andet punkt i lovforslaget er, at fleksibiliteten øges, så den ældre får større indflydelse på, hvordan hjemmehjælpen skal bruges. Det er vi jo enige i. Vi åbnede selv op for det sidste år, da vi forhandlede finanslov, dog blot med den bemærkning, at fleksibilitet jo også forudsætter, at der er en vis overskudsmængde af hjemmehjælp at øse af. Hvis man er i den situation, at man som ældre modtager 1 times hjemmehjælp hver 14. dag til rengøring f.eks., så er fleksibilitetsmulighederne jo begrænsede, og derfor hænger den diskussion også sammen med ressourcediskussionen som sådan, men det har vi selvfølgelig ikke noget imod. Vi har selv været med til at presse på for øget fleksibilitet.

Det tredje punkt er, at det tydeliggøres, at den ældre skal have den hjælp, der er truffet afgørelse om. Det har vi tidligere også givet udtryk for, at det er vi fuldstændig enige i.

Det fjerde punkt drejer sig om, at den ældre skal kunne vælge plejebolig på tværs af kommunegrænserne. Helt fint. Det hænger jo bare igen sammen med nogle materielle forhold som baggrund for det.

Kl. 14.50

Jeg har forstået, at der er meget stor tvivl om, i hvor høj grad kommunerne vil gennemføre den planlagte udbygning, de havde på ældreområdet, fordi de jo bliver tvunget til at aflevere en milliard, fordi regeringen klemmer kommunerne så hårdt økonomisk, som tilfældet er.

Jeg hørte i Radioavisen formanden for Kommunernes Landsforenings miljøudvalg, Johannes Poulsen, sige, at det ville betyde, at man udskød en masse planlagt ældreboligbyggeri. Se, hvis nu man gør det, så er det jo meget fint, at ældre er udstyret med en flytteret, men hvis flytteretten skal foregå til boliger, der ikke eksiste-

rer, så er der jo ikke så meget ved at være udstyret med den frihed.

Derfor synes jeg, at regeringen arbejder med to hænder, hvor den ene hånd ikke ved, hvad den anden gør. Socialministeren lover pæne ting – det synes jeg der er al mulig grund til at kvittere for – mens finansministeren holder kommunerne i en utrolig stram snor, der betyder, at de materielle baggrunde for det, socialministeren foreslår hele tiden, ikke eksisterer.

Jeg tænker også på, at når man nu vil tvinge kommunerne endnu længere ned til en vækstrate på 0,7 pct., hvor man i de foregående år har været oppe på 2,2 pct. altså det tredobbelte, er det meget fint at vedtage smuk lyrik, men jeg tror, virkeligheden er en ganske anden. Derfor er SF's samlede vurdering, at når vi kommer frem til årsskiftet, vil der ikke være flere penge inden for ældreområdet. Der vil være færre penge sammenlagt. Det vil blive meget mærkbart.

Den fremgang i ældreboligbyggeriet, der var udsigt til, har regeringen selv valgt at bremse.

Vi er ikke tilhængere af ideologisk begrundede udlitciteringsraids, og vi bryder os ikke om en så voldsom bureaukratisering, som der her lægges op til, og med de begrundelser kan vi ikke støtte forslaget.

Jeg har så bare et afsluttende spørgsmål til ministeren, nemlig: Vil ministeren ikke godt bekræfte, at hun vil indhente høringssvar fra alle danske ældreråd om, at det her er noget, de længes meget efter?

Margrethe Vestager (RV):

Som vi læser det her forslag, er det eneste interessante i det åbenheden i forhold til kommunernes ambitioner i forhold til kvaliteten af ældreplejen. For os at se er der ingen tvivl om, at det er en god ting. Det er en god ting, at borgerne i kommunen kan finde ud af, hvad det er kommunalbestyrelsen beslutter, hvilket ambitionsniveau den har, hvordan den vil håndtere det. Det vil givetvis i sig selv give anledning til en større bevidsthed om, hvordan opgaverne faktisk udføres, og hvordan man kan forholde sig til det i det lokale demokrati.

Vi lægger afgørende vægt på, at det ikke er kommunerne, der er forpligtet til at stille flere leverandører til rådighed, men at det er leverandører, som skal melde sig i forhold til de kvalitetskrav, som kommunen opstiller, og som dermed kan komme til at levere ydelser til kommunens borgere. Det vil forekomme helt urealistisk at forestille sig, at kommunerne selv skulle ud